

Buck

A FILM

Buck Brannamanról,
akiről a SUTTOGÓ-t mintázták

„Többnyire nem az embereknek segíték lóproblémáikkal,
hanem a lovaknak segíték ember problémáikkal!”

„Amennyiben megértjük a lovakat és tudunk hozzájuk
alkalmazkodni, akkor az élet szinte minden területén
jobb emberekké válunk!”

„Amikor Isten megteremtette a cowboyt, akkor Buckra gondolt!”
Azért írok pont erről a filmről, mert úgy érzem, hogy minden ember számára, legyen az lovas vagy sem, komoly mondanivalóval bír az élet valamennyi területére. A „Buck” egy olyan hiánypótló dokumentumfilm, ami hitelesen mutatja be egy több, mint valószínű személyen keresztül azt, amiről a Natural Horsemanship valójában szól, továbbá – többek között – rávilágít arra is, hogy Buck és mesterei (Tom Dorrance és Ray Hunt) munkásságáról mintázták a Suttogó című könyvet és filmet!

„A messzi-távoli lovak és a valódi Suttogó története!”

A film Buck Brannaman egy több éve megjelent, „A messzi-távoli lovak és a valódi Suttogó története!” című könyvének dokumentumfilmesített változata. Mivel Buck az év tizenkét hónapjából kilenc hónapig oktat Amerika szerte és egyszer, amikor elindulni készült otthonról, kislánya azt kérdezte tőle: „Apa, miért kell mindig elmenned a messzi-távoli lovakhoz?” – ezért kapta a film ezt a címet.

A könyv és a film egyaránt, azokról a kurzusok során megélt élményekről szól, amelyek egyes emberek számára sorsfordulót, megvilágosodást, emlékezetes sikereket vagy kudarcokat jelentettek. Hűen ábrázolja a Vaquero-k munkásságán nyugvó, Tom Dorrance-i és Ray Hunt-i lóhozálási örökséget, amiből táplálkozva később elindult a Natural Horsemanship mozgalom, aminek az egyik legismertebb személyisége az említettek diákjaként többek között Pat Parelli.

A film annak ellenére, hogy egy lovas ember életét mutatja be és többnyire csikóelindításos kurzusok egyes részleteit láthatjuk, elsősorban a rajta keresztül szerezhető élettapasztalatok és bölcsességek garadáról szól. Már maga a korábban említett felismerés is egy komoly üzenet mindnyájunknak: „Tanuljunk meg nem csak nézni, hanem látni is!”

„Üzenet minden lovasnak és minden embernek!”

Aki azt gondolja, hogy a lovaglás lépésről, ügetésről, vágтарól és versenyek nyereséről szól, az igazából nem veszi észre mindazt, amit a ló nyújthat az embereknek, az emberiségnek! A film is leginkább az életünkre alkalmazható, a ló által közvetített üzenetekről szól, amit Buck és a hozzá hasonló szakemberek segítségével megláthatunk, megélhetünk és később alkalmazhatunk lovas és privát életünkben egyaránt. Buck megmutatja számunkra, hogy az emberek többsége lezárja az ajtókat, amelyeken keresztül inspiráló, pozitív megerősítéshez vezetne az út lovaink és embertársaink esetében egyaránt. Buck megtaníthat minket arra, hogyan nyissunk ki ajtókat és lehetőségeket. A lovak viselkedésén keresztül Brannaman segít meglátnunk, hogy a lovunk a tükrünk, majd bebizonyítja, hogy ha változtatunk lóhozállásunkon, akkor mennyit változhatnak lovunkkal, barátainkkal, gyermekeinkkel, társunkkal fennálló kapcsolatunk terén.

Amit ma ló-és-ember illetve ember-ember kapcsolataink terén többnyire tapasztalunk lovas és privát életünkben az Fegyelmezés és Elbátortalanítás, ami helyett Buck megmutatja, hogy mennyivel jobb és célravezetőbb mindenki számára, ha Fegyelmezést és Bátorítást használunk, azaz Szabályok kialakítását és pozitív megerősítést. Ezen a változáson keresztül, pedig megváltozhat az a kép, amit például lovunk viselkedéséből, mint tükörről láthatunk.

„Tom Dorrance tanította Ray Hunt-ot, Ray hunt, pedig Buck Brannamant - Buck élete röviden”

Dan „Buck” Brannaman 1962-ben született Sheboygan, Wisconsinban, aztán Montanában és Idahóban nevelkedett. Bucknak és testvérének nagyon nehéz gyermekkoruk volt. Apjuk, többnyire alkohol befolyása alatt folyamatosan kínozták őket és már 3 éves korától trükkklasszózásra kényszerítette őket! Ahogyan Buck jellemzi: „Apánk választási lehetőséget adott számunkra: Vagy lasszózzunk, vagy elver!” A trükkklasszózással két Guinness rekordot is tart. Édesanyjuk halálát követően nevelőszülőkhöz kerültek. Középiskolai éveit követően Buck farmokon dolgozott, ahol akkor még saját elmondása szerint

lovakat tört be. Ugyan egyszer iskolai éve alatt már halott a más típusú lóhoz állásról, de nem sokat gondolt róla: „Az egyik középiskolai tanárnőm egyszer említette, hogy van egy ember, aki olyan dolgokra képes a lovakkal 5 perc alatt, amire mások több nap alatt sem. Én meg elképzelhetetlennek gondoltam a történetet, ami, hogy is történhetett volna meg, ha én a magam 16 évével még addig nem találkoztam ilyennel, és a tanárnő meg csak azért mond ilyen dolgokat, mert ez a feladata, és amúgy sem tud sok mindent a lovakról!”

„Aztán egy napon, amikor a montanai Bozeman-ban munkát kerestem, egy barátom megemlítette, hogy éppen itt tart kurzust Tom Dorrance és Ray Hunt és be is mutat nekik. Frankó – gondoltam magamban – de ki a fene az a Tom Dorrance és Ray Hunt. Mivel a farm vezetőjét kerestük, amikor bemutatott Tom Dorrance-nak, először azt gondoltam, hogy biztos ő itt a főnök. Aztán mivel nem találtuk meg a menedzserét a farmnak, érdektelenül leültem a körkarám mellé, ahol éppen Ray Hunt dolgozott egy lóval. Aztán néhány perc alatt olyan dolgokat ért el a lóval, amiről nem is tudtam, hogy lehetséges. Nemsokára a karám széle mellől figyeltem az eseményeket. Aztán egyszer csak odajött hozzám a farm vezetője és megkérdezte tőlem, hogy én vagyok az, aki munkát keres? Amire én csak annyit válaszoltam: „Elnézést kérek uram, de most én ezt a bemutatót nézem!” A későbbiekben aztán ugyanezen a farmon kaptam állást, ahonnan többször is elmehettem tanulni Ray Hunttól. Visszagondolva nagyon örültem annak, hogy ismeretlenül nem mondtam mindenféle csúnyákat Dorranceről és Huntról!” Túl sok időnek nem kellett eltelnie, amire Hunt és Brannaman valódi barátok lettek. Buck mindent megtanult, amit csak lehetett Ray Hunttól és a Dorrance fivérektől.

Már harmadéves főiskolai hallgató volt, ráadásul évfolyamelső, amikor az egyik tanára meghallotta, hogy milyen sikerei vannak a lovak kiképzése terén. Behívta az irodájába és azt javasolta neki, hogy hagyja ott az iskolát és koncentráljon a lovakra. Buck így is tett. És azóta folyamatosan az év kilenc hónapját az úton tölti és kurzusokat tart. Amikor éppen nem utazik és nem tart kurzusokat országszerte, akkor sheridani farmján él Wyomingban feleségével és három lányukkal.

„Buck Brannamanról mintázták a Suttogót!”

Trükkklasszós korszakát követően 1995-ben ismét reflektorfénybe került, amikor kiderült, hogy az ő személye alapján mintázta meg az angol producer és forgatókönyvíró, Nicholas Evans első könyvében A Suttogóban Tom Booker személyét. A több mint 20 országban eladási listát vezető könyvből egy legalább ekkora sikerű film lett, Robert Redford rendezésében és főszereplésével. Az előzmények után kézenfekvő volt, hogy Buck Brannaman legyen a film lovas szaktanácsadója. Nick Evans, a Suttogó című könyv írója a következőket nyilatkozta a könyvről: „Egyesek jogtalanul állítják, hogy az ő személyükről mintáztam a Suttogó Tom Bookernek alakját. Aki igazából inspirált engem az Buck Brannaman! Ügyessége, empátiája, kedves és szeretetteljes hozzáállása sok lovat szabadított meg problémáitól. Buck a Világ Zen mestere.”

Robert Redford a Suttogó című filmről: „Amikor a filmet készítettem, akkor mindenképp Buck Brannamannel terveztem együtt dolgozni és ez így is lett. Először tanácsadóként dolgozott, aztán teljes munkaidejű tagjává vált a film kivitelező csapatának. Buck személyében egy nagyszerű embert ismertem meg.”

A film jelenleg futótűzként söpör végig a Világon és nyeri el sorra a filmfesztiválok díjait. Legutolsó hírünk az volt, hogy felkerült az Oscar-ra jelöltek listájára!

Arra kérek meg mindenkit, hogy BuckBrannam, és mesterei Ray Hunt és Tom Dorrance munkásságát illetve az abból kiforrott Natural Horsemanship lóhozállást és mozgalmat tiszteljük meg azzal, hogy eredeti DVD-n nézzük meg a BUCK című dokumentum filmet!

Mészáros Gyula